

# Gezangen

TER EERE VAN

EN SERAFIJSCHEN VADER

FRANCISCUS

EN VAN DEN

ANTONIUS VAN PADUA.

---

F. H. J. BEKKER,

AMSTERDAM.

1886

Se

Franc

Franc

# LIED TER EERE

VAN DEN

## Serafijnschen Vader Franciscus.

---

Zalig zijn de armen van geest! want  
hunner is het rijk der hemelen.

MATTH. V : 3.

Wijze: *Maria's beeld te midden.*

O Serafijnsche Vader,  
Wij minnen U zoo teer:  
Van uit uw gloriëwoning,  
Zie op Uw kind'ren neêr.  
Met Uw doorboorde handen  
O zegen Uwe panden;  
*Franciscus, Franciscus, Vader zegen ons.*

De goed'ren dezer aarde  
Vertradt Gij als het slijk,  
Om 't eenwig goed te winnen  
In 't hemelsch Koningrijk,  
Met Uw doorboorde handen  
O zegen Uwe panden;  
*Franciscus, Franciscus, Vader zegen ons.*

De Koningin der deugden,  
De Vorstelijke Vrouw,

Die *Jezus* eenmaal huwde,  
 Schonkt Gij Uw hand en trouw.  
 Met Uw doorboorde handen  
 O zegen Uwe panden ;

*Franciscus, Franciscus, Vader zegen ons.*

Zij hing om Uwe schoud'ren,  
 Eene arme, grove pij,  
 En sloeg een ruwe koorde  
 Om Uw verstorven zij.  
 Met Uw doorboorde handen  
 O zegen Uwe panden ;

*Franciscus, Franciscus, Vader zegen ons.*

Zij wees U op de kribbe  
 In d' armen beestenstal ;  
 Op *Jezus* aan zijn kruishout,  
 Met wonden zonder tal.  
 Met Uw doorboorde handen  
 O zegen Uwe panden ;

*Franciscus, Franciscus, Vader zegen ons.*

Daar strekte *Jezus* teeder  
 Zijne armen naar haar uit,  
 En schonk ook U *Franciscus*,  
 Zijne armoe tot Uw bruid.  
 Met Uw doorboorde handen  
 O zegen Uwe panden ;

*Franciscus, Franciscus, Vader zegen ons.*

Leer ons o dierbre Vader,  
 Verheven Serafijn,  
 Ons hart aan de aarde onthechten,  
 En gansch aan *Jezus* zijn,  
 Geef, dat wij Hem beminnen  
 En kruisen onze zinnen.  
*Franciscus, Franciscus*, Vader zegen ons.

---

## GEZANGEN OP HET FEEST VAN PORTIUNCULA.

---

### I.

Wijze: *Pius Nonus*.

Heft nu blijde jubelzangen,  
 Kind'ren van den Serafijn  
 Op dit feest zoo vol ontferming  
 Moet uw hart vol vreugde zijn.  
 Hoort, hoe de Englen van hierboven  
 Op hun gouden harpen slaan,  
 Met hun feestlied moet het onze  
 In één zangtoon samengaan.

Heil'ge nacht, waarin *Franciscus*,  
 Neergeknield in 't Heiligdom,  
 In verrukking mocht aanschouwen  
 Zijner ziele Bruidegom.

Wat al licht mocht gij verspreiden  
 Uit het klein Portiuncula,  
 Over gansch de wereld henen,  
 Wat al stroomen van genâ.

Als de zon, die uit haar lichtgloed  
 Telkens nieuwe stralen zendt,  
 Glanst, o nacht, uw blij gesternte  
 Aan het hemelsch firmament.  
 Dank Franciscus, arme Vader,  
 Die in 's levens schoonsten nacht,  
 Uit Portiuncula's kapelle  
 Ons des Hemels rijkdom bracht.

Ja wij heffen jubelzangen  
 Over uw verheerlijkt graf,  
 En wij smeeken uwen zegen,  
 Over Vader Leo af.  
 Zie goedgunstig op Hem neder  
 Hoogverheven Serafijn,  
 Wil in droefheid zijn Vertrooster,  
 En in nood zijn toevlucht zijn.

---

---

## II.

Wijze: *Sur cette Colline.*

(Pelgrimslied van Lourdes.)

Wij groeten van verre  
 Met dankbaar gemoed,

Portiuncula's muren  
 Ontvangt onzen groet.  
 Ave, Ave Franciscus, Ave. (*bis.*)

Daar daalt op uw altaar  
 Met glansrijk gelaat  
 De Koning der Eeuwen,  
 In schittrend gewaad.  
 Ave, Ave Franciscus, Ave. (*bis.*)

Terzijde van Jezus,  
 Knielt 's Hemels Vorstin,  
 En de Eng'len zweven,  
 Het Heiligdom in.  
 Ave, Ave Franciscus, Ave. (*bis.*)

Daar nadert Franciscus,  
 En stort zich ter neer,  
 In heilige vervoering  
 Voor Jezus zijn Heer.  
 Ave, Ave Franciscus, Ave. (*bis*)

Zijn hart zwelt van liefde,  
 Zijn blind geweend oog  
 Staart schreiend van vreugde,  
 Naar Jezus omhoog.  
 Ave, Ave Franciscus, Ave. (*bis.*)

Hij smeekt voor den zondaar  
 In rouw en in druk,  
 Vergiff'nis en leven,  
 En eenwig geluk.  
 Ave, Ave Franciscus, Ave. (*bis.*)

De liefdrijke Jezus  
 Verhoort nauwgezet,  
 Op Moeders verlangen,  
 Franciscus' gebed.  
 Ave, Ave Franciscus, Ave. (*bis.*)

Wij danken te zamen,  
 U, Heilge zoo groot,  
 En smeecken Uw zegen,  
 In leven en dood.  
 Ave, Ave Franciscus, Ave. (*bis.*)

## Gezangen ter eere

VAN DEN

## **H. Antonius van Padua.**

Wijze: *Pius Nonus.*

Uit het edelst bloed gesproten,  
 Maar nog eed'ler door uw deugd,  
 Gaaft gij Jezus en Zijn Moeder  
 Heel den bloeitijd uwer jeugd,

't Ordeskleed van Sint Franciscus  
 Daalde van uw schoudren neer,  
 Roemrijk schitt'rend door uw wijsheid,  
 Door uw godsvrucht eind'loos meer.

Toen gij de eerste bloedgetuigen  
 Van den Serafijnschen stam  
 Hunne kleedren rein zaagt wasschen  
 In het offerbloed van t Lam,  
 Hun verscheurde ledematen  
 Rood geverfd in 't martelbloed,  
 Stroomende uit hun heil'ge wonden,  
 Vol van eerbied hadt gegroet;

Toen ook wildet gij gaan strijden  
 Onder Sint Franciscus' vaan,  
 Om den dood der martelaren  
 Voor uw Jezus te ondergaan.  
 In het arm versleten kleedsel,  
 Van Assisi's Serafijn,  
 Zoudt ge een licht der wereld worden,  
 En het zout der aarde zijn

Moog Antonius een vonkje  
 Van uw hemelsch liefdevuur,  
 Uwer kindren hart ontvlammen  
 In dit heilig avonduur.  
 Dat uw helderschijnend voorbeeld  
 Ons een licht in 't duister zij  
 Door dit dal van tranen henen,  
 Naar het hemelsch feestgetij.

## II.

Wijze: *O Beeld der schoone liefde.*

Gij waart Franciscus waardig,  
 In ootmoed hem gelijk,  
 Nu juicht Ge als Hij verheerlijkt,  
 In Jezus' koninkrijk.  
 Antonius zoo machtig,  
 O hoor ons dankbaar lied,  
 Gezeteld in Gods glorie,  
 Vergeet Uw kindren niet.

Gij zocht om Jezus' liefde,  
 Als de arme Serafijn,  
 In armoe hier te leven,  
 Om eeuwig rijk te zijn.  
 Antonius, enz.

Hier schitterde in uw ziele  
 De bloem der zuiverheid;  
 De aanschouwing van Gods aanschijn,  
 Werd 't loon U toegezeid.  
 Antonius, enz.

Daar daalde uit 's Hemels woning,  
 In 't midden van den nacht,  
 De Zoete Lieve Vrouwe,  
 Die 's Werelds Licht ons bracht.  
 Antonius, enz.

Zij droeg aan 't moederharte  
 Het Kind van Bethlehem,  
 En groette U eindloos minzaam,  
 Met wonderzoete stem.  
 • Antonius, enz.

Zij liet Haar Lieven Jezus,  
 Omstraald door 't eeuwig licht,  
 Aan uwen boezem rusten;  
 Haar eigen Godlijk wicht  
 Antonius, enz.

O help ons Jezus volgen,  
 In blijdschap en in smart,  
 Opdat wij eeuwig rusten,  
 Aan Jezus' Godlijk hart.  
 Antonius, enz.

## III.

Wijze: *Lieve Moeder van den Heer.*

Wees gegroet Franciscus' zoon,  
 Wees gegroet, o dierbre Heilge,  
 Onze voorspraak bij Gods troon;  
 Dat uw hand ons steeds beveilge  
 Langs het doornig levenspad, { *bis.*  
 Naar de schoone Hemelstad. }

Wees gegroet, o eedle bloem,  
 Uit de Serafijnsche gaarde;  
 Eer der Orde, 's Vaders roem,  
 Uit de zandwoestijn der aarde,  
 Door der Englen reine hand, { *bis.*  
 Naar den Hemelhof verplant. }

Priester naar het Hart van God  
 Zie, vol heilig medelijden,  
 Op zooveler treurig lot;  
 Wil hen uit hun druk bevrijden,  
 Zend uw bijstand van omhoog; { *bis.*  
 Wisch de tranen uit hun oog. }

Breng ons eens, Antonius,  
 Uit het land van eeuwge glorie,  
 Jezus zoeten vredekus  
 En den palmtak der victorie:  
 Wenk ons vriendlijk met uw hand { *bis.*  
 Naar het Hemelsch Vaderland. }

---

#### IV.

Wijze: *O Naam, zoo zoet enz.*

Er knielt vol teedre godsvrucht,  
 Bij de Altaartreden neer,  
 Een Serafijn van liefde,  
 Ontvlamd voor Jezus eer.

Doorgloeie o dierbre Heilge,  
 In dit aanbiddingsuur,  
 De harten uwer kind'ren,  
 Uw hemelsch liefdevuur.

De vijand dorst bestrijden,  
 Den Herder eindloos goed,  
 Waar Hij zijn schapen spijzigt,  
 Met 't eigen Vleesch en Bloed.  
 Doorgloeie enz.

Antonius vraagt, smeekend  
 Voor Gods genadetroon,  
 Een heerlijk schittrend wonder  
 Tot delging van dien hoon.  
 Doorgloeie enz.

Daar heft hij, vol van eerbied,  
 In zijn gezalfde hand,  
 Het Sacrament des Altaars,  
 Des levens onderpand.  
 Doorgloeie enz.

En 't uitgehongerd lastdier.  
 Valt op de knieën neer,  
 En buigt, als in aanbidding,  
 Zich neder voor zijn Heer.  
 Doorgloeie enz.

1086689

14

De vijand is verslagen,  
En aan den voet van 't kruis,  
Ligt hij rouwmoedig neder,  
En keert naar 's Vaders huis.  
Doorgloeie enz.

AMSTELODAMI,  
die 30 Julii 1886.

IMPRIMATUR,  
F. T. H. VAN OGTR  
Libr. Cens.